

Sfântul Onufrie cel Mare și împlinirea voii lui Dumnezeu

Unul dintre marii cuvioși părinți care s-au nevoit în pustie asemeni Sfinților Ioan Botezătorul și Ilie Tesviteanul este Sfântul Onufrie cel Mare. Sfântul are ca dată de prăznuire ziua de 12 iunie, iar o părticică din sfintele sale moaște se află și în biserica Sfântul Stelian Lucaci, acestea fiind dăruite în anul 1736 de către mitropolitul Ștefan al Țării Românești. Acest mare sihastru din Egipt, care a trăit în vremea împăratului păgân Dioclețian (anii 350-400), s-a născut din părinți credincioși, care erau împăratul și împărăteasa Persiei. Ei s-au rugat mult timp ca să nască un prunc, iar după nașterea acestuia Îngerul Domnului s-a arătat împăratului și i-a spus să-l numească Onufrie (care înseamnă mereu fericit), apoi să-l ducă unde-l va îndrepta Dumnezeu, căci pruncul va fi mare prieten și plăcut al Domnului. Deci împăratul îndată s-a sculat și, luând pruncul, s-a dus, după rânduiala lui Dumnezeu, către munții și pustietățile Egiptului. Iar pe când mergeau, l-a întâmpinat o căprioară albă, fiind trimisă de Dumnezeu ca să hrănească pruncul cu lapte cât va merge pe cale. Și s-a întâmpnat că a alergat căprioara către împărat, a căzut înaintea lui în genunchi, ca și cum i-s-ar fi închinat, și a rămas să-i însoțească până au ajuns la hotarele Tebaidei în țara Egiptului la o mănăstire, nu departe de cetate. La acea mănăstire, care se numea a Eritului, a poruncit Dumnezeu împăratului să lase pe fiul său, iar căprioara a rămas și ea pe lângă mănăstire, hrănind pe prunc până la vârsta de trei ani, când pruncul a început a se hrăni cu hrana cea de obște.

După ce pruncul a ajuns la vârsta de șapte anișori, a deprins ca obicei să meargă la

trapeză și să ceară o bucățică de pâine, pe care o ducea apoi în tinda bisericii, unde era zugrăvită icoana Maicii Domnului cu pruncul și, fiind fără de răutate și cu neștiință sfântă, vorbea ca și cu un viu cu pruncul Hristos. Și grăia astfel: „Și Tu ești mic precum sunt și eu, însă eu mă duc la trapeză, cer pâine la trapezar și mănânc, iar Tu nu mănânci niciodată. Pentru ce te chinuiești așa, nemâncând nimic? Iată, primește partea mea și mănâncă". Iar pruncul Hristos întindea mânuța Sa și lua pâinea din mâinile lui Onufrie. Văzând trapezarul pe prunc luând pâinea adeseori, a început a-l pândi să vadă ce face cu ea. Și a mers după dânsul mai de departe și văzând minunea cea mai sus-arătată s-a înspăimântat foarte și s-a dus de a vestit avvei și tuturor celorlalți monahi. Atunci avva a învățat pe trapezar, astfel: „Când pruncul Onufrie va mai cere pâine de la tine, să nu-i dai, ci să-i zici: «Du-te de cere pâine de la Acela Căruia i-ai dat de multe ori»". Trapezarul a făcut întocmai cum i s-a spus, iar pruncul a plecat plângând la icoana Maicii Domnului cu pruncul și a zis către Hristos: „Trapezarul nu voiește să-mi dea pâine de la el, și-mi este foame; dă-mi Tu de la Tine, că și eu Ți-am dat de multe ori!" Iar pruncul Hristos a întins mânuța și i-a dat copilului o pâine mare, frumoasă, curată, albă ca zăpada și caldă, din care au mâncat minunându-se cu toții, spre sfințirea tuturor monahilor.

Mai apoi, după o vreme, Cuviosul Onufrie a fost chemat la viața pustnicească, după pilda Sfântului Ioan Botezătorul, viețuind astfel timp de 60 de ani, fără a vedea față de om.

Pe Cuviosul Onufrie l-a aflat marele Pafnutie, care a călătorit în toată pustia dorind să cunoască și să scrie viața celor mai mari pustnici. Căci umblând părintele Pafnutie șaptesprezece zile prin pustie, a ajuns și la locul unde era Cuviosul Onufrie și l-a rugat să-i povestească viața sa. Astfel s-a aflat despre Cuviosul Onufrie că timp de treizeci de ani a fost hrănit de Îngerului Domnului, apoi a rânduit Dumnezeu ca alți treizeci de ani să se hrănească din roadele unui finic. Pentru că, aproape de peștera sa, se afla un finic care avea douăsprezece ramuri, și fiecare ramură deosebi la o lună în an aducea roadele sale, una la o lună, alta la altă lună, până ce treceau toate cele douăsprezece luni; și sfârșindu-se o lună, se sfârșea și rodul unei ramuri, iar sosind altă lună, sosea și rodul altei ramuri. Setea și-o potolea Cuviosul la un mic izvor din apropiere, iar perii capului și ai bărbii lui erau lungi până la pământ, încât acopereau ca o haină trupul lui, și mijlocul său îl avea încins cu frunze de pustie.

Părintele Pafnutie a fost trimis, din rânduiala dumnezeiască, nu numai pentru a afla viața părinților din pustie, ci și pentru a îngropa sfântul trup al Cuviosului Onufrie. Și a văzut părintele Pafnutie pe Cuviosul Onufrie plecându-și genunchii, culcându-se la pământ și zicând cel mai de pe urmă cuvânt: „În mâinile Tale, Dumnezeule, îmi dau duhul meu!" Apoi a luat trupul fericitului Onufrie și l-a așezat pe o piatră mare, în care era săpată o groapă în chip de mormânt, și îndată a văzut căzând peștera, uscându-se finicul și secând apa izvorului din apropiere.

Denisa BĂRBULESCU

Daruri sufletești

nr. 23 (Anul III)
iunie 2021

FOAIA BISERICII SFÂNTUL STELIAN
- LUCACI -

Sprijiți Biserica Sfântul Stelian -Lucaci

Cont pentru donații:
RO 63 RNCB 00 82 04 41 79 13 00 01

BCR Sucursala Unirii

Biserica Sfântul Stelian – Lucaci, Str. Logofat Udriște, nr. 6-8,sector 3, București

Programul slujbelor

MIERCURI

- Taina Sfântului Maslu și Dezlegări - ora 18:00

VINERI

- Sfânta Liturghie - ora 8:30

- Acatistul Sfântului Stelian- ora 17:00

SÂMBĂTĂ

- Sfânta Liturghie - ora 9

- Slujba Parastasului - ora 10:30

- Vecernia - ora 17:00

DUMINICĂ

- Utrenia și Sfânta Liturghie - ora 8:30

- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - ora 17:00

Preot slujitor

Ioan Dobrescu

telefon: 0746.019.974

facebook:Biserica Lucaci

Sprijiți construirea Catedralei Naționale!

LEI : RO53 RNCB 0075 0048 9503 0109
EUR: RO96 RNCB 0075 0048 9503 0111
USD: RO26 RNCB 0075 0048 9503 0110
Sucursala Sector 4, București

Paroh,

Preot Andrei Zaiet

telefon: 0727.190.714

RUBRICĂ DEDICATĂ COPIILOR

Caută pe orizontală, în jurul imaginii de mai jos, șase cuvinte care au legătură cu rugăciunea. Colorează cuvintele descoperite, potrivit exemplului dat.

J	A	B	I	N	E	C	U	V	A	N	T	A	R	E
V	I	C	B	A	T	A	R	S	I	N	G	E	R	D
L	I	B	E									D	U	P
T	O	N	S									F	U	G
H	F	E	A									C	E	R
A	M	I	N									O	P	G
M	V	C	E									B	A	H
R	I	F	I	N	T	E	L	E	P	C	I	U	N	E
T	A	M	A	I	E	G	E	I	C	O	A	N	A	Z

Semnificația icoanei Înălțării Domnului

La patruzeci de zile de la Învierea Domnului nostru Iisus Hristos credincioșii sărbătoresc Înălțarea Sa la Cer. În icoana praznicului Mântuitorul este înfățișat înconjurat de îngeri, în timp ce se înalță la Cer.

Icoana se prezintă pe două planuri: cerul și pământul. În partea inferioară apar cei 11 Apostoli care sunt în rugăciune și mirare, iar prezența Maicii Domnului aflată în prim-plan asigură un echilibru. Măslinii reprezintă Muntele Măslinilor. Compoziția este formată din culori vii, deoarece este o sărbătoare a bucuriei.

Domnul Hristos este înfățișat în mandorlă de unde binecuvintează cu mâna dreaptă, iar în cea stângă are un manuscris. El este reprezentat înălțându-se spre Cer, atras fiind de o forță nepământeană. Aceasta preînchipuie și venirea cea de A Doua. El Se va întoarce în slavă tot așa cum S-a și înălțat.

Și privind ei, pe când El mergea la cer, iată doi bărbați au stat lângă ei, îmbrăcați în haine albe, Care au și zis: «Bărbați galileieni, de ce stați privind la cer? Acest Iisus care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut mergând la cer». (Fapte 1, 10-11)

Maica Domnului simbolizează așteptarea Mântuitorului de întreaga Biserică. Ea privește cu fața în sus, spre deosebire de ucenici care sunt prezentați în confuzie.

Lângă Maica Domnului este aproape Apostolul Pavel care atunci era Saul. El a fost reprezentat la acest moment datorită activității sale de răspândire a Evangheliei.

ANUNȚURI

În urma hotărârilor Consilului Parohial, credincioșii din Biserica Sfântul Stelian pot să contribuie la lucrările de reparații și prin achitarea contribuției anuale benevole. Cei care doresc să mai sprijine biserica în felul acesta sunt așteptați să se alăture și celorlalți credincioși. Chitanțele tăiate sunt la doamnele de la pangar, de acolo pot fi ridicate.

Mulțumim celor care sunt mereu alături de Biserică, celor care au contribuit și contribuie la lucrările de restaurare ale bisericii.

Semnificația icoanei Pogorârii Sfântului Duh

Icoana este așezată în biserici în Duminica Rusaliilor, cum mai este cunoscută Duminica Pogorârii Duhului Sfânt. Ea ne înfățișează Pogorârea Duhului Sfânt peste Biserică.

Sfinții Apostoli sunt reprezentați stând pe scaune, fiind întruchiparea primei comunități a Bisericii, începutul Bisericii mai precis. Aceștia formează un semicerc ce subliniază unitatea Bisericii, Trupul mistic al Domnului Hristos. Ei stau așezați. Aceasta reprezintă darurile Duhului Sfânt. În fundal apare și încăperea de sus, unde se adunaseră Sfinții Apostoli.

Mai departe, este vizibil încă un semicerc din care ies raze. Razele reprezintă pe Sfinții Apostoli. Limbile de foc coboară peste fiecare apostol în parte și simbolizează Pogorârea Duhului Sfânt. Se poate observa că se află un loc neocupat chiar în mijlocul Apostolilor. Acesta este rezervat Mântuitorului Care este capul invizibil al Bisericii. În unele icoane mai vechi în acest loc apare un altar ca tron al slavei Domnului nostru Iisus Hristos.

Cei 12 Apostoli simbolizează Biserica. În icoană este prezent și Apostolul Pavel care ulterior va deveni Apostol al Bisericii și un mare propovăduitor. La momentul Pogorârii Duhului Sfânt, Apostolul Pavel încă era Saul prigonitorul. Evangheliștii sunt pictați cu cărți în mână, deși nu își scriseseră lucrările. Alți Apostoli sunt reprezentați cu suluri de pergamente în mână.

În partea de jos este reprezentată figura simbolică a unui rege. El este arătat într-un loc întunecat care reprezintă lumea învăluită în păcat. Această persoană singură simbolizează lumea întreagă, care înainte de Pogorârea Duhului a fost fără lumina credinței.

Evenimente

Joi 10 iunie - Înălțarea Domnului, ora 8:30 - Utrenia și Sfânta Liturghie
Sâmbătă 19 iunie - *moșii de vară* - 8:00 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți

Duminică 20 iunie - Rusaliile - 8:00 - Utrenia, Sfânta Liturghie și Vecernia plecării ghenunchilor

Luni 21 iunie - Sfânta Treime - ora 8:30 - Utrenia și Sfânta Liturghie
Marți 22 iunie - începutul Postului Sfinților Apostoli Petru și Pavel
Joi 24 iunie - Nașterea Sf. Ioan Botezătorul- 8:30 - Utrenia și Sf.Liturghie
Marți 29 iunie - Sfinții Apostoli Petru și Pavel - ora 8:30 - Utrenia și Sfânta Liturghie

Vechimea și semnificația icoanei Sfintei Treimi

Deși de-a lungul vremii au apărut mai multe variante de reprezentare a Sfintei Treimi, cea care devine normativă în Biserica Ortodoxă este pictată pe baza unui eveniment istoric concret, despre care se vorbește chiar în prima carte a Vechiului Testament. Este desigur vorba despre capitolul 18 al Facerii, în care se spune că Dumnezeu se arată lui Avraam la stejarul Mamvri, în chipul a trei Oameni.

Reprezentări ale acestei scene sunt însă atestate încă de la începuturile iconografiei creștine, ba chiar mai devreme. Astfel, istoricul Eusebiu de Cezareea, într-una din scrierile sale, vorbește despre o reprezentare a acestei scene care a existat încă din vremuri străvechi, la locul real în care cele trei Persoane s-au arătat lui Avraam. Ni s-a păstrat o copie a acestei imagini, sub forma unui suvenir pentru pelerini, imprimată în calcar și datând, probabil, din secolul al V-lea.

Cea mai veche reprezentare autentic creștină este o frescă dintr-o catacombă de pe Via Latina, care datează din prima jumătate a secolului al IV-lea.

Trei tineri aproape identici ca îmbrăcăminte, gesturi și înălțime se arată lui Avraam, care îi salută ridicându-și mâna dreaptă. Faptul că sunt strâns lipiți unul de celălalt pare un detaliu introdus intenționat de către pictor, pentru a reliefa unitatea lor. De fapt, încă de la început intră în preocuparea pictorilor încercarea de a exprima în diferite moduri, potrivit învățăturii Bisericii, egalitatea și unitatea celor trei Persoane ale Sfintei Treimi, care rămân în același timp distincte.

Acest lucru este evidențiat în mozaicul din basilica Santa Maria Maggiore din Roma, ce aparține primei jumătăți a secolului al V-lea.

Cu timpul, au dispărut încetul cu încetul elementele istorice, accentul căzând doar pe reprezentarea Sfintei Treimi. Se ajunge, astfel, în secolul al XV-lea la o capodoperă monumentală, și anume icoana pictorului rus Andrei Rubliov, care devine etalon pentru reprezentările de mai târziu ale Sfintei Treimi.

Sfânta Mare Muceniță Fevronia, model de răbdare în vreme de încercare

Prăznuirea Sfintei Fevronia cade aproape întotdeauna în timpul Postului Sfinților Apostoli Petru și Pavel, pe 25 iunie. Această muceniță a lui Hristos a trăit în vremea împăratului Dioclețian, adică la cumpăna secolelor III-IV, în Nisibe, în părțile Turciei de astăzi, la granița cu Siria.

Sfânta Fevronia și-a petrecut copilăria și adolescența într-una din mănăstirile creștine de acolo, sub oblăduirea egumenei Vriena, care adunase în jurul ei multe surori, pe care le conducea pe calea lui Hristos, îndemnându-le la o viață sobră, de rugăciune și nevoință, dar și de studiu și învățătură. Astfel, Fevronia a ajuns repede vestită în întreaga cetate pentru înțelepciunea ei și pentru cuvintele folositoare cu care îi povățuia pe cei veniți la mănăstire, încât mulți păgâni se converteau, prin ea, la credința în Hristos. Așa s-a întâmplat cu o tânără văduvă, care slujea zeilor elini, și care, prin învățăturile primite de la Fevronia, izbutește să aducă pe calea lui Hristos și pe părinții ei.

Însă împăratul Dioclețian pornește o nouă persecuție împotriva creștinilor din părțile Orientului, și-i trimite, în acest scop, pe guvernatorul Selenus si pe comandantul Lisimah în cetățile de acolo. Lisimah, a cărui mamă era creștină, era măhnit în sinea lui de sarcina pe care o avea, așa că, împreună cu alți ostași din subordinea lui, încearcă pe ascuns să dea drumul celor prinși și să-i prevină pe cei din mănăstiri și orașe de venirea persecutorilor, pentru a le da timp să fugă.

Când însuși episcopul și toți preoții din zona Nisibei fug de frica persecuțiilor, surorile din mănăstirea unde trăia Fevronia o îndeamnă pe stareța Vriena să facă și ele același lucru, argumentând că dacă și păstorii lor duhovnicești fugiseră, nu avea niciun rost să caute să fie ele mai curajoase. Vriena le dă voie să facă ce gândesc că ar fi mai bine, așa că toate surorile părăsesc mănăstirea, unde nu rămân decât stareța, o altă soră și Fevronia, care era bolnavă. Stareța Vriena, care până atunci o păzise cu mare grijă pe Fevronia, ca niciun mirean să n-o vadă, temându-se ca din pricina frumuseții ei să nu aibă de suferit ispite, era acum peste măsură de înfricoșată cu privire la ce avea să se întâmple cu tânăra la venirea soldaților persecutori.

Însă Sfânta Fevronia, adusă fiind înaintea lui Selenus si Lisimah, nu se înfricoșează nicidecum de cumplitele chinuri pe care le are de îndurat, ci suferă cu bărbăție dureri cu neputință de arătat în cuvinte, încât poporul și însuși Lisimah încearcă să pună capăt judecății. Dar Selenus nu se lasă înduplecat până ce trupul muceniței nu este chinuit până la ultima picătură de sânge. Însă judecata dumnezeiască nu întârzie să se arate, căci, pierzându-și mințile, Selenus se izbește singur cu capul de zidurile palatului, răcnind înfricoșător, până când își dă duhul.

Atunci Lisimah și ceilalți oșteni care în sinea lor doreau să-i cruțe pe creștini hotărâsc să dea pe față credința lor și

poruncesc ca moaștele Sfintei Fevronia să fie puse în raclă și duse la mănăstire, iar ei înșiși renunță la rangurile lor militare și se fac călugări. Iar cealaltă soră care rămăsese în mănăstire cu stareța Vriena, Tomaida, scrie întreaga viață a sfintei, istorisind și miracolul care se petrecea în fiecare an la privegherea pentru sărbătoarea Sfintei, care se arăta tuturor în chip văzut și stătea la slujbă cu celelalte surori vreme de trei ceasuri, apoi se făcea iarăși nevăzută.

Se cuvine dar ca și noi să cinstim cum se cuvine, prin rugăciuni și cântări, pomenirea Sfintei Mari Mucenițe Fevronia, cerându-i să mijlocească pentru noi la tronul Preasfintei Treimi și să ne dea ajutor în vremuri de încercare, pentru mântuirea sufletelor noastre.

Maria BOGHIU

Activități cu tineretul desfășurate cu prilejul zilei de 1iunie.

Comunitatea noastră este mai vie prin implicarea copiilor în viața Bisericii, de aceea invităm să se alăture și alți tineri și copii în activitățile ce se desfășoară în cele mai importante momente din cursul unui an, precum: 1 iunie, Crăciunul, Rusaliile, Floriile etc.

